

בשעה

ידיעות קיבוץ הזורע

י"ז חשוון תשע"ו (39) 30.10.2015

מרתון סובב עמק ה-6 2015

Men and Hazarie Photography

צילומים מנשה הזארי וחנוך בארי

השלישון צה

תמונות השבוע

עצבונות תרבות

תוצה והוקרה

מחוויותיו של הרץ אהרתיים ארוכים

מאשף הבריאות

משיחת הקיבוץ האחרונה

הוצעה ממועצון אומ"ם הצרף

אל סיום עבודתה של מיכל

לצברו של מאירקיה פטי

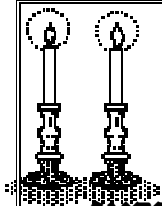
מרכז שטר פותח שטריו

יבמות חזשה יוצאת לצרף

קשה - צרישה מוארכת החינוך

שבת שלום ושבוע טוב

עדכוני תרבות לאוקטובר – נובמבר

בערב שבת, 30.10.15, בשעה 21.00, "שיר ליל שבת" – דודו זכאי

וחברים. המופע בתשלום. הזמנת כרטיסים תעשה דרך המועצה.

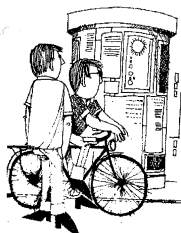
בערב שבת, 13.11.15, בשעה 21.00 – דני וואלך ובנו מנגנים

מוזיקה דרום אמריקאית.

בערב שבת, 20.11.15, בשעה 21.00, באולם – לייזי גורדון ולהקתו

משיקים את הדיסק החדש שלהם.

בילוי נעים

שימו לב

בערב שבת, 30.10.15

לא תתקיים ארוחת ערב בחדר האוכל הקטן

הוא מיועד לשימוש הקהל הבא למופע של דודו זכאי.
סליחה על הבלאגן ותודה על שיתוף הפעולה.

חברי הזורע שלום רב,

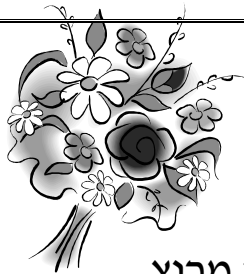
לקראת חגיגות ה-80 של קיבוץ הזורע.
אנו מתכננים להדפיס חולצות.

אנא כנסו לקישור הבא הכניסו את שמכם + שם משפחה, בחרו גודל
חולצה רצויה ושלחו.

<http://goo.gl/forms/MdIlyTRoxI>

בברכה,

צוות חגיגות ה-80
קיבוץ הזורע ד.ג. עמקים 3658100

מכתב תודה והוקרה

חברי הזורע היקרים שלום רב,

ביום שישי האחרון (23/10/2015), התקיים בקיבוץ הזורע מרוץ

אולטרה סובב עמק השישי

למרוץ זה הגיעו כ- 2100 רצים, מכל רחבי הארץ וגם 14 אצנים מחו"ל כגון: ברזיל, מקסיקו, ארה"ב, קנדה, אנגליה, צרפת, הולנד, הודו ועוד.

המרוץ תוכנן, הוקם ובוצע ע"י צוות של 14 חברים מקיבוץ הזורע אשר הפיקו את המרוץ בהתנדבות מלאה ועל חשבון זמנם הפרטי.

ביום האירוע עצמו התנדבו ונרתמו לא פחות מ- 300 נערים וחברים מקיבוץ הזורע אשר עמדו בתחנות השונות ועודדו את האתלטיים.

בסיום המרוץ קיבלנו בע"פ ובאמצעות המדיות השונות, מאות רבות של מחמאות על מרוץ מתוקתק, מאורגן בצורה מושלמת ועל יחס אישי לכל אתלט ואתלט.

סובב עמק (המרוץ של קיבוץ הזורע) נחשב כיום למרוץ המוביל והנחשק ביותר בארץ. אנו גם מוצבים כיום בשורה הראשונה ביחד עם מרוצים נחשקים ביותר ברחבי העולם. הצלחנו לבנות מותג זה בזכות כל אותם חברים, נערים, מתנדבים והענפים השונים של קיבוץ הזורע, אשר נרתמים ללא לאות להרמת ההפקה הגדולה ביותר בקיבוץ.

סובב עמק הינו מרוץ מורכב ביותר עם אלפי פרטים ותיאומים שצריך לקחת בחשבון וכולל 2 לילות ו 3- ימים של מרוץ בפועל.

סובב עמק מביא המון כבוד, יוקרה, הערכה ולמעשה מעלה את קרנו של קיבוץ הזורע. אנו גאים להיות שותפים לחברה אשר נרתמת ומתנדבת ללא לאות להפקת ולהצלחת האירוע המדהים והענק הזה.

האתלטים השונים כבר ציינו בפנינו שברגע שנפתח את ההרשמה לשנה הבאה, הם ירשמו ללא היסוס ואפילו יסחפו אחריהם את חבריהם אשר עוסקים בריצה ואשר נבצר מהם להגיע השנה.

האתלטיים גם ציינו בפנינו שלאור ההצלחה של השנה שנתכונן לכך שבשנה הבאה יגיעו יותר מכפול אנשים למרוץ. ☺

מרוץ סובב עמק ה - 7 יחול בתאריך 26-28/10/2016

בתודה ובברכה,

צוות סובב עמק

אולטרה מרתון סובב עמק

קיבוץ הזורע

Menashe Hazarie Photography

Menashe Hazarie Photography

אם החלומות שלך לא מפחידים אותך,

הם לא מספיק גדולים

דני בנימין

בערך בקילומטר ה-70 של מקצה ה-166 ק"מ במרוץ סובב עמק אני מבין שיש לי בעיה. השמש שוקעת במהירות, ואיתה גם אני...

אנו מגיעים (אני והמלווה שלי), לתחנת הריענון בטייפון. אני הולך הצידה להשתין. אני נזכר שהפעם האחרונה שזה קרה היה באותו מקום – סיבוב שלם וחמש שעות קודם. אני רואה שהשתן שלי בצבע של הברזלים הישנים של פארק השעשועים הנטוש. צבע חלודה. מחלחלת בי הידיעה שבמצבי הנוכחי, הסיכויים לסיים מרוץ של 166 ק"מ קרובים לאפס. אני מרגיש איך חלום שטיפחתי במשך 3 שנים הולך ומתרסק מול המציאות האכזרית של פיפי צהוב מידי!

החלום לרוץ 100 מייל (שהם 166 ק"מ) – המרחק הקלאסי לאולטרה מרתונים, נולד במוחי בערך לפני שלוש שנים כשהתחלתי לרוץ אולטרה מרתונים (אולטרה מרתון מוגדר ככל מרחק ריצה שהוא מעל המרחק הרשמי של מרתון – 42.2 ק"מ). בשלוש שנים אלו התנסיתי במרחקים שונים והשיא היה 100 ק"מ בסובב עמק 2014. החלום נשאר רחוק באופן עד שנאלצתי לוותר ביולי השנה על השתתפות באולטרה מרתון של 78 ק"מ בדאבוס שבהרי שווייץ. חיפשתי חלופה קרובה (וזולה) יותר.

באביב השנה התחלתי להתאמן ברצינות למרחק 166 ק"מ על פי תוכנית שהכין עבורי המאמן פנו קוטר מטבעון, איתו אני עובד כבר יותר משנה וחצי. לפני חלק לא קטן בהצלחתי במרוצים אחרים בהם השתתפתי ובהצלחת רצים רבים אחרים מהאזור.

האימונים לריצות ארוכות, נעשים רובם בקצב רגוע (קצב בו ניתן לנהל שיחה), ובמהלך השנים גיליתי שאני אוהב ריצות כאלה – בעיקר כשהן בשטח ובחברת אנשים שגם הם אוהבים לרוץ. ההשתתפות מידי פעם במרוצים סיפקה לי אתגרים ויעדי התקדמות.

נכון לומר שככל שהמרוץ ארוך יותר, כך מתפתחת המוכנות לסבול. יחד עם זאת מה שתמיד דוחף אותי הוא הסיפוק מקביעת יעד שבעבר לא חלמתי שהוא בר השגה. לא נולדתי עם כישרון פיזי ואף פעם לא הצטיינתי בספורט. אולי עקב כך, לעשות כיום בגיל שלי מה שמעט מאד אנשים מצליחים לעשות, נותן לי סיפוק עצום. יתכן גם שככל שאני מתקדם בשנים, אני מתקשה להודות לעצמי שאני מזדקן. כך או כך, הריצה ממלאה אותי סיפוק עצום והזדמנות להתבונן פנימה, תוך בחינת גבולות אישיים. כפי שרץ האולטרה המפורסם דין קרנזיס כתב: "אם אתה לא דורש ☞

מעצמך יותר, תוך למידה והרחבת אופקים - אתה בוחר בקיום חסר תחושות. אתה שולל מעצמך מסע יוצא דופן". הריצות עצמן וההשתייכות למועדון וקבוצת ריצה, אפשרו לי גם לטייל בשבילי הארץ ולפגוש אנשים רבים מעניינים, מיוחדים ונהדרים.

מרוץ אולטרה מרתון הוא מרוץ שונה מכל שאר סוגי המרוצים בכך שהוא מחייב אכילה, הליכה ולפעמים גם שינה תוך כדי המרוץ. בניגוד למקובל בענפי ספורט אחרים, רוב המנצחים במרוצים אלה הם בגילאים 30 עד 40 וזה אחד מענפי הספורט היחידים בו משתתפים בגילאים מתקדמים (50, 60 ואפילו 70), יכולים להתחרות בהצלחה מול ספורטאים במחצית גילם.

האולטרה מרתון הוא מרוץ בו הצב מנצח את הארנב, והאימונים וההכנות הפיזיות לקראת תחרות, מהווים רק חלק ממרכיבי ההצלחה. מקובל לחשוב שבין המרכיבים התורמים להצלחה לסיים אולטרה מרתון, המרכיב המנטאלי מהווה בין 50% ל-80%. ברוב המרוצים בין 30% ל-50% מהמשתתפים אינם מצליחים כלל לסיים, ויש גם מרוץ אחד של 100 מייל (הנחשב לקשה בעולם) שהשנה איש לא הצליח לסיים!

מרוץ אולטרה מרתון מחייב את הרץ להיות ממוקד מאד, לחשב את מעשיו כבר מהצעד הראשון, לבנות ולתרגל את הריצה וההליכה יחד עם תוכנית תזונה ושתייה התואמת את צרכי הספציפיים, ולהכין את עצמו להתמודדות עם משברים פיזיים ונפשיים. כל מי שמשתתף באולטרה מרתון יודע שיהיה לו משבר במהלך המרוץ. הבעיה היא שהוא לא יודע היכן ומתי משבר זה יתרחש ומה יהיה אופיו. חלק מהרצים אינם מצליחים להתגבר על המשבר ונאלצים לוותר, וחלק אחר אינם מקשיבים לגופם, או מתעלמים מסימני הקריסה וגורמים לעצמם נזק רציני ולפעמים בלתי הפיך.

כך אני עומד בתחנת טייפון אחרי 70 ק"מ ונאלץ להתמודד עם המשבר שלי. אני סחוט וללא כוחות. במשך כמה קילומטרים ושעה ארוכה, אני מרגיש שאני נמצא בהתדרדרות מבחינת התפקוד הפיזי ושהדרך ל-DNF (Did Not Finish) הוא קצר ובטוח אם לא אעשה משהו דראסטי. אני מחליט להגדיל משמעותית את כמות המים שאני שותה וזאת למרות הסיכון שאני עלול לסבול עוד יותר בגלל נפיחות הבטן או בגלל בחילה. חשוב להסביר שתוכנית התזונה/שתייה היא משהו אישי ושונה לכל רץ. מתרגלים את התוכנית באימונים ולא מומלץ לסטות ממנה.

התוכנית שלי כללה משקה חלבון, קולה (ללא גזים) ומים בתדירויות קבועה. כל זאת לצד אכילת מרציפן, גילים, סוכריות גומי וכדורי מלח ומגנזיום. לכל סיבוב יש לי מלווה שסוחב על גבו את כל "המצרכים". (בסיבוב הראשון ליוותה אותי דליה הרפז, שגם היא חברה בקבוצה). למלווה תפקיד חשוב מאד במרוצים ארוכים. הוא אמור לדאוג לכך שהרץ יעמוד בתוכנית תזונה/שתייה,

להזכיר לרץ מתי לאכול, לשתות ו/או לקחת גיל או כדור, ולהתריע או לעצור את רץ במידה והוא נראה בסכנה כלשהי.

עד אותו רגע במהלך המרוץ עמדתי בתוכנית באופן מלא. כל שינוי מהווה סיכון כי לא הייתי רגיל לשתות יותר מים. כמו כן המים לא יכולים לבוא במקום הקולה ומשקה החלבון, שלכל אחד מהם תפקיד חשוב בתוכנית התזונה. אני מכריח את עצמי לבלוע חצי ליטר מים יחד עם גיל וממשיך לכיוון ג'וערה בהליכה מהירה ועם בטן מנופחת מרוב כל הנוזלים. תוך 10 דקות אני מתחיל להרגיש טוב יותר ויכול לעבור לריצה. תוך רבע שעה אני מרגיש מאושש וחזק – כאילו רצתי רק 10 ק"מ ולא 80. אני מחליט בו במקום, לעשות התאמה לתוכנית שלי ולהוסיף חצי ליטר מים כל שעה יחד עם גיל. מאותו רגע ועד סוף המרוץ אני חוזר להשתין כל שעה וחצי בערך והשתן שלי נשאר שקוף.

עד ערב יום חמישי ועל פי התוכנית, רק חלק מתחנות הריענון במסלול היו מאוישות, ואלה על ידי רצי אולטרה מנוסים שהתנדבו לעזור הן בחלוקת מים ואוכל והן בייעוץ מקצועי לרצים. בשעות הערב המאוחרות, אוישו כל התחנות במסלול המרוץ בחברי הזורע. עושר תחנות הריענון והתחושה שהכל מאורגן לטובת הרץ, מהווים חלק חשוב בכל מרוץ. אצל רוב הרצים מרוץ סובב עמק נחשב למרוץ מאורגן יותר ומפנק יותר מכל מרוץ אחר (בארץ או בחו"ל). העידוד עוזר מאד לכל הרצים והעידוד המוגבר לו זכיתי אני, מחזק אותי מאד. העידוד מגיע לשיא כל פעם שאני מסיים סיבוב במתחם בהזורע ומתיישב מול הצוות הרפואי לבדיקת חובה שגרתית. תחנות הריענון עצמן מלאות בכל הדברים שרץ אולטרה עשוי לצרוך תוך כדי ריצה. אני נעזר בהן אך ורק לתה חם ולחתיכות תפוח עץ – שני דברים שמחזקים אותי בדרך.

בערך בשעה שבע וחצי בבוקר ביום שישי, כ- 24 וחצי שעות אחרי שעת הזינוק אני יוצא מתחנת גלעד ליד גבעת הרקפות לכיוון הזורע בפעם האחרונה, אחרי 10 דקות הפסקה בהן זכיתי לעיסוי של שרירי הרגליים בידי פיזיותרפיסט שהתנדב לעזור לרצי הקבוצה שלנו.

אין לי מושג, וגם לא אכפת לי מה מיקומי במרוץ. כמו רוב רצי האולטרה אני משתתף במרוצים כדי להתחרות עם עצמי והמטרה היא לסיים את המרוץ, אם אפשר, בזמן סביר יחסית לתכנון האישי. ככל שאני מתקרב להזורע גובר בי הרצון והיכולת להאיץ את קצב הריצה ולצמצם את קטעי ההליכה. לקראת הסוף יש לי רצון "לתת את הכל" ולנצל כל טיפת אנרגיה שנשארה

"במנוע". בקילומטרים האחרונים אני בקצב ריצה שמתאימה למרוץ של חצי מרתון (21 ק"מ).

אני מתעלם מכאבי השרירים ומהעיפות, "מריח" כבר את הסוף ורוצה להגיע לשם בהקדם האפשרי. אני מסיים את המרוץ נוכח קבלת פנים מדהימה ואוהדת של בנותיי, של חברי הזורע וחברי קבוצת הריצה שלי בזמן כולל שהוא קצת פחות מ- 27 שעות. אני מגלה להפתעתי שזכיתי במקום השני בקטגוריה של גברים מעל גיל 40 ומקום חמישי מבין כלל משתתפי המרוץ. ☞

מתוך 19 הרצים שזינקו בשעה 7 בבוקר ביום חמישי רק 11 הצליחו לסיים. זאת למרות העובדה שכל המזנקים הם רצים מנוסים שהתאמנו במשך חודשים לקראת המרוץ. חלקם בוגרי תחרויות איש ברזל וחלקם אף רצו את המרחק הזה קודם.

שואלים אותי חברים: מה עכשיו? האם תרוץ בשנה הבאה 200 ק"מ? אינני יודע. אני יודע רק שאני אציב לעצמי אתגר אחר/נוסף שיספק אותי וייתן לי להרגיש שוב שאני עושה "את הבלתי אפשרי", שיפתח לי אופקים חדשים ויאפשר לי ללמוד יותר על עצמי ועל יכולתי. כפי שכתב המשורר T. S. Eliot: "רק אלה שמסתכנים בהליכה רחוקה מידי, יכולים לגלות באמת עד לאן הם מסוגלים ללכת".

דליה הרפז מלווה את דני בנימין

אם החלומות שלך לא מפחידים אותך, הם

לא מספיק גדולים דני בנימין

ברכה לעובדי האגף

כמדי שנה גם הפעם יצאנו לטיול והפעם באזור תל אביב והמרכז. כמו תמיד בטיול ישנה הזדמנות לברך את כל העובדים. תמיד אומרים וזה אף פעם לא מספיק: אתם עובדי אגף הבריאות עושים עבודת קודש של טיפול ועזרה לזולת. כל אחת ואחד מכן עושה את מירב המאמץ למען החברים הזקוקים לעזרה. גם אם התרגלנו לכך הרי שזה לא מובן מאליו. העבודה באגף בריאות מצריכה תמיד סבלנות ואורך רוח. הלקוח שלנו מצפה ליחס הטוב ביותר ואנו נדרשים לכך גם אם קמנו על רגל שמאל או שיש לנו טרדות משלנו. מחד, איננו עובדים מול מכוונות היודעות לספוג צעקות ובעיטות, מאידך אנו עובדים עם ומול אנשים המביעים לעיתים תסכול וכאב אך יודעים גם לתת מילה טובה. אנו מסתכלים בתחושת סיפוק על השנה שעברה. התקדמנו יפה במשימות שהצבנו: בבית שקמה השלמנו את מהלך הפרידה ממשרד הבריאות והקמת בית משפחתי קיבוצי. החשש שלא נצליח למלא את הבית בדיירים התחלף בתחושת סיפוק של בית כמעט מלא בדיירים המשרים אווירה טובה ונהנים מטיפול מסור. גם המצב הכספי של הבית השתפר מאוד. לאחרונה הצטרפה אלינו אחות ראשית – תמרה. מאחלים לה השתלבות טובה וסומכים עליה שתצעיד את הטיפול בבית שקמה קדימה.

מרכז גש"ר קורם עור וגידים – הוקמה גינת ירק, מספר פעילויות טיפוליות התקיימו ואפילו מספר חברים יצאו לעבודת השדה.

בפיזיותרפיה ובמרפאת שיניים הצטרפו לקוחות חדשים רבים והענפים האלו מתנהלים ברווחיות (מ. שיניים) ובמאזן חיובי (פיזיותרפיה).

אחיות המרפאה התמודדו בגבורה עם היעדרה, מסיבות משמחות, של נטע. האחיות הוותיקות שלנו יחד עם המזכירות הרפואיות והרופאה שמרו על איכות ורמת השירות הגבוהים לרווחת כל תושבי הקיבוץ.

בית לילך היווה גם השנה אבן שואבת והמשיך לספק עבודה ותעסוקה לחברות והחבר הוותיקים. ומטפלות השטח שלנו עסקו במרץ בטיפול מסור ועזרה בבתי החברים.

בשנה הקרובה עומדים בפנינו אתגרים נוספים: בכוונתנו למסד באופן רשמי את מרכז גש"ר שיהווה מענה למגוון צרכים של בני הגיל השלישי והרביעי. הנהלת גש"ר כבר שוקדת במרץ על מגוון תכניות ואנו נעזרים בחברים נוספים.

אנו מעוניינים להגדיל את מעגל הלקוחות, בבית שקמה, מרפאת שיניים ופיזיותרפיה וכן מקווים שגם בענפי היזמות קטנים יתווספו לקוחות.

מחובתנו לעשות כל מאמץ להתנהל במסגרת התקציב ולנסות להגדיל את מקורות המימון החיצוניים בכדי לצמצם את מיסי החברים ולהקטין את הוצאות הקהילה. ☞

ועם הכל עלינו גם להמשיך להוות מקור פרנסה לעובדים הקיימים ולנוספים שאולי יצטרפו לשורותינו.

לפני סיום ברצוני להודות לצביה דור שארגנה את הטיול והקפידה על כל פרט להנאת כולנו. ולסיום: על רקע הימים הקשים שעוברים על ארצנו הקטנה, אנו ממשיכים לקיים אצלנו חיים משותפים ועבודה משותפת לבני כל העדות והדתות. עבודה טיפולית, סיעודית ורפואית מבליטה את קדושת האדם מול קדושת האדמה. כאשר חיים ועובדים יחד מבינים כי יש לנו רק ברירה אחת – לחיות בשלום.

המשך בילוי נעים
נחשון

יום שלישי 27 אוקטובר 2015

הפרדת ריכוז בעצ"מ – שיקום, מתפקיד מזכיר פרט

לאחרונה החליט הקיבוץ לא להאריך את כהונתה של נטע הרפז כמזכירת פרט. בהתאם להחלטה זו הודיעה נטע שהיא נאלצת להפסיק את כל פעילותה בתחילת חודש נובמבר, בעוד 5 ימים.

בין שאר עיסוקיה כמזכירת פרט, נטע משמשת כרכזת צוות בעלי צרכים מיוחדים וצוות שיקום. ריכוז הטיפול בבעצ"מ (בעלי צרכים מיוחדים) דורש ידע מקצועי, ניסיון, הכרת המערכות החיצוניות (מוסדות מדינה, הוסטלים, אנשי מקצוע, יועצים, וכו'). רכוז הצוות מנהל את הקשר השוטף עם משפחות המטופלים. לכל משפחה צמוד צוות מלווה המורכב בדרך כלל מרכז הצוות ועוד חבר צוות אחר. רכוז הצוות מנהל את המגעים עם מוסדות חוץ ומוסדות בקיבוץ (דירות, תחזוקה, כספים). למרות שמסגרת התפקיד היא כ-12 שעות שבועיות, בעל התפקיד צריך להיות זמין כל הזמן לענות למצוקות, שאלות ומשברים מזדמנים. מקור המחויבות שלנו לבעצ"מ הוא מתוקף היותנו חברה סולידארית, מחוברת השינוי וגם על פי חוק מדינה (החל משנת 2005 המדינה תכיר בנו כקיבוץ רק בתנאים מסוימים, שאחד מהם הוא אחריות על בעצ"מ).

רכז הצוות צריך להיבחר כדין, אך לתקופה ארוכה. החלפתו צריכה להיות מסודרת עם חפיפה מתאימה, ואין להעלות על הדעת הפסקת תפקיד זה ללא מחליף.

אנו מציעים את נטע הרפז לתפקיד זה. נטע מתפקדת בתפקיד זה 3 שנים. היא בעלת מקצוע. היא מפעילה את הועדה. היא מקובלת על משפחות בעצ"מ. אני יודע שזה נראה כי היא יוצאת בדלת הראשית וחוזרת דרך החלון, אך המציאות היא:

1. לא ניתן להשאיר תפקיד זה ללא איוש
2. לא ידוע לנו על מתמודדים לתפקיד זה.
3. אפילו ימצא מתמודד ראוי (מבחינה מקצועית לפחות), הוא מוזמן להצטרף לצוות בעצ"מ, להשתתף בישיבות, להצטרף לצוותים מלווים ולהכיר את המשפחות, את המטופלים ואת נוהלי העבודה לאחר תקופת הסתגלות הוא יוכל להתמודד על התפקיד.

ומעבר לצוות בעצ"מ התפקיד כולל את ניהול השיקום – טיפול במצוקות ארוכות טווח על כל היבטיהם.

לסיכום: ללא קשר להחלטה לגבי מזכיר פרט, אנו מציעים למסד תפקיד של רכוז צוות בעצ"מ ושיקום, במשרה שהקיפה ייקבע עם המוסדות המתאימים. לתפקיד זה אנו מציעים את נטע הרפז.

דובי זמר

לא טוב היות האדם לבדו, לכן הוא מוצא עזר כנגדו, וכשזה לא מספיק הוא פונה לקהילתו

שיחת הקיבוץ האחרונה הובילה אותנו כמו קיבוצים אחרים לבדוק את ערכינו מחדש. למעשה השינוי שנעשה הוא על בסיס כלכלי ובעקבות השינוי הזה עשינו שינוי בערכי החיים והחברה שלנו, אף על פי שרוב החברים בקיבוץ חיים בו מהמון סיבות והכלכלית היא הזניחה שבהם אם בכלל. אני יכול לחשוב על שתי סיבות מדוע לבטל את תפקיד מזכיר פרט (מכיוון שבשיחה לא נכחו המתנגדים לתפקיד). האחת סגירת חשבונות שלמעשה אם הייתה נעשתה כבר בעצם ההצבעה על הארכת הקדנציה. והשנייה היא ממניעים כלכליים, השאלה העולה כאן היא האם הינו רוצים להסתכל על הקיבוץ שלנו דרך החור שבגרוש כל הזמן? הרי ידוע שקהילה היא לא עסק כלכלי וכל חברה יש לארגן לכוון ולנהל (גם בחברה כלכלית יש יו"ר שתפקידו להיות עם מעוף והסתכלות קדימה) על אחת כמה וכמה כאשר מדובר בקיבוץ שהוא קהילה של הרבה אנשים שחיים בשיתוף יחד. אני רואה בעצם ההחלטה על ביטול מזכיר הפרט ויתור גדול על הקיבוץ כקהילה ומעבר לקיבוץ כעסק עם מזכיר כלכלי בלבד. זה נוגד את חוברת השינויים שבה עבר שינוי שהוא מאוד חברתי, בנוסף השאיפה של הקיבוץ היא לגדול כך שלמעשה תפקיד מזכיר הפרט ייעשה עוד יותר עמוס. בקהילה צריך להיות עזר ולא כנגד. זה בין השאר תפקידו של מזכיר פרט.

יהונתן בן צבי

מועדון אמצע הדרך

ב- 17.11.15 יום ג'

נצא לטיול בגליל, לסביבות הר מירון ועד זרעית בגבול הצפון.

פרטים בשבוע הבא, "בבשער"

רשמו לעצמכם כבר עתה את המועד

עודדה

לחברי הזורע שלום,

היום יום שלישי 27.10.2015 היה זה יום עבודתי האחרון בבית הזורע.
אני נפרדת ממקום עבודה שהיה עבורי בית שני. בית כל כך חם, מפרגן ואוהב.
לאחר 10 שנות עבודה מעניינות, מאתגרות ומלאות הנאה.
אני מבקשת להודות מעומק ליבי לכם, חברים יקרים, על אותן השנים הנפלאות בביתכם.

מחבקת ונרגשת

כואבת ומופתעת

מיכל מעוז

על הדבש ועל העוקץ

יום ג' 27 באוקטובר היה יום מיוחד בהזורע. בתחילה ירד גשם, אח"כ קשת גדולה עיטרה את השמיים ועל קרקע המציאות גם אירעו דרמות. מיכלי מעוז חשבת השכר מגניגר, סיימה לעבוד אצלנו אחרי כ-10 שנים.

אם אני לא טועה, מיכלי התחילה את הקריירה אצלנו בתקופתו של נועם מרגלית דרך מיקי בנימין ועד שחר שדמי. היא הייתה מעורבת (לא כמו פקיד קלאסי), בנעשה בקיבוץ. לא שגרתית בעליל. ליד העציצים שכה טיפחה, מחוץ למשרדה, היא ניהלה את העולם. היא הטביעה חותמה במסיבות בקיבוץ. במסיבת ראש השנה האחרונה של ענפי השירות היא הביאה קטעי שירה ו'הכריחה' את שחר ושלמה גלזר להקריא קטעים.

מיכלי בת 63. בעלה עבס הוא מדריך טיולים מדופלם. יש להם 4 ילדים: יוני, יואב, נעה ויובל. היא נולדה בקריות ואבא שלה היה נהג 'אגד' מיתולוגי. ביום ג' השבוע ערכה מיכלי מסיבה לידידה (או שהם ערכו לה). מוזמנים בטוחים היו חברים מהשולחן של 9 בבוקר: דבורה כדיר, דובי זמר וחנוך מוכנדורף.
י.ב.

לחברות ולחברים שלום,

לאור שמועות ופרסומים שונים ברצוננו להבהיר:
ההחלטה לסיים את עבודתה של מיכל מעוז בקיבוץ התקבלה ע"י ההנהלה הפעילה.
(בה יושבים מזכירי הקיבוץ, מרכז המשק, מנהל הקהילה ומנהל משי"א) והיא הגוף העוסק בענייני עבודה בקיבוץ, ולא בהחלטה של מנהל משאבי אנוש לבדו.
פיטורים או הפסקת עבודה הם תהליך מורכב וקשה הנעשה תמיד לאחר מחשבה רבה ושיקול דעת וכך גם היה הפעם.

בברכה

הנהלה פעילה

מאירק'ה פעיל

דברי צוערים אחרי 50 שנה

הביא לדפוס אילן בר

ב-18.9 השתתפתי בהלווייתו המרגשת של מאירק'ה פעיל, שהיה מפקד קורס הקצינים שלי (הראשון בפיקודו של מאירק'ה), והדרכתי שנה בבה"ד 1 תחת פיקודו, הדרכתו והשראתו העצומה.

אני מביא מקבץ של דברי חברים מקורס הקצינים שלי, ביומיים שלאחר ההודעה על פטירתו: לכל חברי הפלוגה –שנה טובה ובצער רב – נזכור בהערצה את מורנו-מדריכנו-מפקדנו מאירק'ה פעיל שהלך היום לעולמו. אהבתי אותו והערכתי אותו בכל לבי. הלוואי ומורשתו החינוכית והערכית תמשיך למצוא דרכים מחדש ללב מפקדים בצבא ובחברה שלנו בכלל. תנחומים לחסידה אשתו ולצאצאיו. אילן בר

אדם כמו מאירק'ה פעיל אינו נפטר. אומנם מחר תהיה הלווייה, אבל זו רק פגישה מחודשת. לא נפגשנו עם מאירק'ה כבר שנים, אולם גם לא נפרדנו מאז קורס הקצינים ב - 1964.

אין אחד שעבורו מאיר פעיל לא היה אור חדש על חייו ותפיסת עולמו.

בזמנו, לאחר שזכיתי להכיר את אישיותו, תפיסת עולמו ודרכו המנהיגותית, הייתי משוכנע שכל אל"מ בצה"ל הינו אישיות מגנטית, משכילה, ערכית מאוד ולוחמת.

מעולם מאירק'ה לא עזב אותנו והוא גם לא יעזוב.

היכולת חסרת התקדים להטביע בנו ערכים ולאתגר את הטוב שבנו, שינה אותנו ונותר בנו.

מאירק'ה פעיל לא נפטר, הוא חי ופועל בחיינו לתמיד. אהבתי אותך.

אורי צורף

מפקד אהוב, ששימש מנחה חשוב לתפיסת עולמנו.

לא שכח לי משך שנים רבות את החסימה בינבי רובין' שלא הסכמתי לקפל לפני שהכוח חזר. גם בהמשך בדרכו הציבורית העדיף את הדרך הקשה על הפופולארית.

לשמחתי קם דור חדש, של מוכיחים בשער בדרכו של מאירק'ה פעיל, שלא זנחו את האמונה שניתן ונכון להגיע להסדר מדיני הוגן ומוסרי עם שכנינו הערבים.

יהיה זכרו ברוך של מאירק'ה, גיבור ומחנך.

אני בן 72 מצדיע לך באהבה והערכה עמוקה לפועלך. יצחק עבודי ניר

מאירקה פעיל, איש יקר, הלך מאיתנו.
למרות שאהב מאוד את הצבא וגם ראה בשירותו שליחות ציונית, מאירקה היה בן אדם לפני היותו חייל. בואו לבהד 1 באמצע הקורס שלנו, חולל מהפך בחשיבה הצבאית והאישית של כל אחד מאיתנו. הוא ניסה להפיח את רוח הפלמ"ח בינינו ועודד חשיבה יצירתית.
מאירקה גילם בהתנהגותו את מה שדרש מאחרים והיה "כמעין המתגבר". מרצה בחסד, נעים הליכות ורב פעלים.
אני אזכור אותו תמיד כדמות מופת שחשב תמיד מחוץ לקופסא, אהב את מה שעשה ונשאר נאמן לעצמו גם כשהלך נגד הזרם. יהי זכרו ברוך.
גדי כספי

...מאיר פעיל הופיע אצלנו כמו סופה והסביר מיד כי אנחנו "חוד החנית" ו"כולם מסתכלים עליכם" ו"הכל תלוי בכם". הוא לא אמר מילה על הפלמ"ח - ובכל זאת האוויר היה רווי פלמ"ח. הוא כמו "הזקן", אנחנו לא בסירקין כי אם בגיוערה, והמשימות של העם היהודי יוטלו על כתפיו ללא מליצות וללא פראזות. רצינות עם חיוך, עקשנות עם קריצה של חבר, תמיד בשפיץ כדרך חיים ולא כמקצוע, תחושת חברות ולא מפקד. מנחה ולא מצווה. מרגע הגעתו שום דבר לא היה טכני, אלא חברות ולא מפקד. מנחה ולא מצווה. מרגע הגעתו שום דבר לא היה טכני, אלא עקרוני ומהותי. איש אחד עם שלושה פלפלים על הכתף משנה כיוון כללי ל-120 צוערים ביקורתיים.
עוד נדבר בתופעה הזו, שלא הכרנו קודם, וספק אם הייתה כזו פעם נוספת.
שטנר

החיים הם חידה ידועה מראש. אין בסופם הפתעה. ההפתעה היא כיצד עוברים אותם. ניסיתי לצעוד במסלול בו בחירתי הייתה להתקדם ברוח המפקד ששמו מאירקה פעיל. קטונתי מלהגשים את אורו אבל בכל מאודי שאפתי שצילי יושפע מזוהרו. אני מאמין שרבים מדורנו וממכריו כואבים את הפרידה אך גאים להיות שליחי רעיונותיו, מעשיו, וגדולת מנהיגותו האישית. מאירקה השלמת חיים של הוד נתגעגע אליך לנצח.

למזלנו, מאירקה עם רוחו המיוחדת, הנמרצת והחביבה ורעיונותיו המקוריים הגיע לבהד 1 כשעוד היה לנו מספיק זמן "ליהנות", ללמוד ולספוג ממנו. היינו קורס קציני החי"ר הראשון שהוא הטביע בו את חותמו המיוחד ואנו, כקצינים הצעירים שעברו תחת ידיו שימשנו מעין שליחים והפצנו את רוחו ותורתו ביחידות הלוחמות בצה"ל אליהן הוצבנו לאחר הקורס. דחיפתו לאחריות ומשמעת עצמית תוך מתן אמון אישי בכל אחד מהצוערים, עידודו לעצמאות מחשבתית ויצירתיות כולל להעז לערער על "פתרון בית ספר" שבד"כ היה שבלוני, היו מהמאפיינים הבולטים בשיטתו החינוכית. ההקשבה וההתייחסות הרצינית והמכבדת לצוער כמו למדריך או למפקד הקורס, היו מרכיבים משמעותיים במטען העקרונות והערכים שלקחתי ממנו להמשך השירות הצבאי.
אישיותו והתנהלותו היו סיבה מרכזית בנכונותי לחתום קבע. לא פלא ששמרתי איתו על קשר גם שנים לאחר שסיימתי את בה"ד 1.

חבל על דאבדין ולא משתכחין.
פנחס נחלון

מרכז גשר פותח שערינו: משנים תפיסה ויוצאים לדרך חדשה

מרכז גשר, אשר נמצא כרגע בתהליך הקמה, יהווה קורת גג לכל השירותים והפעילויות שהקיבוץ מספק היום ויספק בעתיד לרווחת חברי הגיל השלישי והרביעי בהזורע. גשר ייתן מענה לכל צרכי חבריו בתחומים:

1. תרבות הפנאי (חוגים, פעילויות, העשרה)

2. טיפול סיעודי ורפואי ושירותים נלווים, במסגרת בית שקמה (מגורי קבע, שהיה זמנית, שירותי יום)

פתיחת שער רעות fעד

בין התאריכים 20-15 בנובמבר

אנו מזמינים אתכם לקחת חלק בשבוע פעילויות מעניין ומגוון שתכננו במיוחד עבורכם.

בתכנית:

נגיעה בנושא ה"סבאות" בעידן המודרני:

יום א' - 15.11 - הרצאה בנושא "סבאות" מודרנית וארוחת ערב קלה
מרצה - שני נחשון
מקום - חדר אוכל הקטן
שעה - 18:00

יום ג' - 17.11 - צפייה מודרכת בסרט "חיים פשוטים". סרט קוריאני.
+ קפה וכיבוד
מנחה - דוד בראון
מקום - אולם
שעה - 18:00

ופעילויות נוספות:

יום ה' - 19.11 - במשך הבוקר - המדגה מארח את חברי גשר סיום חווייתי בשטח הבריכות והפתעות נוספות. פרטים בהמשך.

יום ו' - אירוע חגיגי וקצר להחלפת שמו הרשמי של בית שקמה לשם החדש:

מרכז גשר

במועדון לחבר, לאחר ארוחת ערב

באופן חד פעמי ההשתתפות בפעילויות בשבוע מיוחד זה תהיה ללא עלות לחברים. בואו לקחת חלק, להשתתף וליהנות. מחכים לכולכם,

הצוות המארגן: נחשון, ענבל, דגנית, נעמי שחם, רפי שדמון, תרצה לובל

היי לכולם,

שמי ליאת כפרי ואני הוכשרתי בבית הספר למקצועות היופי "נאוה קולז" בחיפה. קיבלתי תעודת מניקוריסטית ופדיקוריסטית בכירה, ובנוסף למדתי הכשרה בקורס לק ג'ל. סל המוצרים אותו אני מציעה ללקוחות:

- * לק ג'ל, מריחת לק רגיל. טיפול מניקור מקיף ומפנק, הכולל: מסאז', טיפול במסכה תרמית ופילינג גרגירים, ואמבט פרפין.
- * טיפול פדיקור רפואי ומקצועי המותאם גם לחולי סכרת, חולי לב, יבלות וכדומה.

הטיפולים מבוצעים במספרה בקבוץ הזורע בימי א' וג' בשבוע, בשעות 16:00 - 21:00. לרגל פתיחת הפעילות בהזורע, הטיפולים יינתנו במחירי היכרות.

להזמנת תור נא להתקשר לטלפון:
054-8808110 או למייל:
tsg03062014@gmail.com

30 אוקטובר, 2015

לכל הורי מערכת החינוך שלום,

אנו נתקלים בתופעה יום יומית של כניסת מכוניות וקלאבים לשטח הגנים בשעות הבאת הילדים ולקיחתם אחה"צ.

כניסה זו המהווה סכנה מיידית לילדים וכן לחברים הרוכבים על אופנים, הולכים ברגל או במקרה הצורך נוסעים על קלנועית.

לא פעם עמדנו כבר בפני "כמעט" אסון.

אנחנו **מבקשים – דורשים** מכם ההורים לקחת את האחריות, להחנות את רכבכם (באשר הוא יהיה – קלאב, רכב וכד'), במגרש החניה המאושר ולהגיע ברגל לשטח בתי הילדים.

בואו ביחד נמנע אסונות מיותרים.

בברכה
סנדרה – ר. ה. הרך
מרב - מ.חינוך